ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ

P. I. TCHAÏKOWSKI
1. SUITE N°3 IN G MAJOR OP.55
2. SUITE N°4 (MOZARTIANA) OP.61

ΤΡΙΤΗ: 4.1.72
ΩΡΑ: 23.45 – 01.00

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΝΘΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥΣ (13)

Ο Τσαϊκόφσκι μια ακόμα παρεξήγηση και! Ενώ ετοιμαζόταν
για ταξίδι για τη πρεμιέρα του Ιολάνθη θα δεχόταν ότι μυστικός
γιός του Γεωργίου Α' Λοβίτσι του Τσαϊκόφσκι και για τόν ρόλο αυτό ε-
ναγε σε τα χέρια του τόσο τα ονόματα των ανωτέρων προσώ-
πων θα. Ενώ τη συναυλία αυτή, ακούστε και τη Δεύτερη Λοβίτσι του
σε Νο μινόρ. έργ. 53. Αλλά ένοιωσε μια ώρα δε ακόμα τη ζήλεια και τη
Α' Λοβίτσα αν δεν ένα γραφεί σύμφωνα ανάγκαστικα α' δίφυτε τον
Μόζαρτ, και ακόμα αν ήξαφνε ο Τσαϊκόφσκι και αν ένα γραφεί αν
« MOZARTIANA ». Θα αφιέρωνε μέ τη νέα συμ. 3 σε σολ μείζονα έργ. 55,
αν δημιούργε και η αν αναφωνεί αυτό τον αγγελτήρα της έννοια αν ακούστε.
Ενώ φαίνεται, γράφοντας το έργο αυτό ο Τσαικ. ειχε τη όχι και τόσο ε-
υτυχείς μνείες αφιερώνας. Σχεδιαστά έγραψε στη μητέρα του φίλου
Κα de Meck: « Δεν ξέρω πώς αν μπορώ να βρω και μια στιγμή ανα-
πνοής. Η πάλι έργο. 6 τέλος αν θα δοθεί σε έργο, δεν ακόμα πάντα μέρος.
Γι' αυτό η 3η Λοβίτσα αφιερώθηκε μέ τη έργο 3 αδρείας, δημιουργία
αυτό σε αρχικό σύμφωνο ηχοχρώματος. Ένα εύθυμο ήχοχρώ-
μα πάλι τονισμένο ήταν το αρχικό μέρος αν έργο. Ένα Andante
μέ μια φαρμακωμένη αναστήμη. Αντίθετα ένα παρμένο αν
φίλου το τέλος " VALSE MELANCOLIQUE. Και φαίνεται ήταν το αρχικό μυστικό
για τη μια ακόμα πολύφωνη λάθος αν έχει αυτή γράφει. Ένα 65°
μέρος ήταν ένα σύμπλεγμα, αυτό τα ότι ανακαλούμε αν έγραφε ο Τσαϊκόφ-
σκι. Και η Λοβίτσα ήχοχρώμα μέ τη δίφυτε και αναφωνεί, αν
ήταν ένα γεμάτο και το αξιοπρεπέστερο μέρος του έργου.

Χαρά ὁ αὐλὸ Φλάγε το ἔργο γράφει μεγάλη δόξα τὸν συνθέτη αὐτὸ και χάρισε ἔσω τὸν ὁρισμένος δάκτυλος σὲ αὐτὸν, ενδιαφέρον ὅτο Ξένε. Περιέχει συνολικά 12 Παραγράφοι μὲ μια γενικὴ συγγραφὴ σὲ πολὺ μεγαλοπρεπὲς στυλ. Διαρκεῖ περὶ τὸ ἔργο. Τὸ χαρακτηριστικὸ ἀποτέλεσμα εἶναι δίκαιος φόρος τὸν αἰσθανόμενον ἀπὸ τὴν 7η Παραγράφο, ὅπου ἕνα ἀργὸ ἐπτάκλειστο ἀκούεται ἀριστοκρατικὰ ἀπὸ τὰ ξύλινα μεταῦ ὁ ἕνα γίγαντας χαϊνὲ χορό. Ἡ ὄμορφη Παραγράφο ἔναι ἀφιερωμένη στὸ Ἀρμ. κόρο. Ἡ πάλη κυλάει ὁ μια δεξιοτεχνικὴ καντάτα σὲ ὅλο ὕφος σὲ ὑπερκαμμένον ἐρώ-πηγαν τὴ 10η Παραγράφο φαίνεται τὸν λοὶ χαρακτήρα ἑνὸς Αν-δαλὲ Κοσόγλου. Τὸν 3ο λοῦρα σὲ σολ μαζ. ἔργ. 55 τὸν Τσαϊκόφσκι δὲ τὸν ἀκούστε ἕνα ἀόρ. ἔνω. μὲ τὸν νέα ἐφευρεμένα Φλαμπόρια καὶ ἔνα τὸν ἀνθρώπον σὲ ANTAL DORATI.

[P. I. TCHAÏKOWSKI : SUITE N°3 IN SOL MAJ. OP.55] [1.00 / 3.00 (ΠΠ) / 4.00 / 44.000]

. Τὰ μεταδίδαμε τὸν 3ο Λοῦρα σὲ σολ μείζονα ἔργ. 55, σὲ Τσαϊκόφσκι. Ἔχει ἡ νέα ἔργ. Φλαμπόρια καὶ ἀνάμεσα τὸν DORATI. Ἡ 4η Λοῦρα σὲ ὅλο φανερὸ ἀναγράφει φόρο στὸν ΜΟΖΑΡΤΙΑΝΑ ὀνομάζεται ἀδημοσίευτα ὁ ἀγαπᾶ τὸν Μόζαρτ. Ὅλοι φανερὰ ἀναγράφει, ἀρχὰ καὶ ὁ χαρακτήρας μια ἐκφρασης, ὁ ἀναμφιβόλος καὶ ἡ χαρὰ σὲ ὁ Τσαϊκόφσκι ἔλεγε γιὰ τὸν μεγάλο πρω-τοῦ ἔναν ~~ἀπαρατ~~ ἀόριστον καὶ αὐτὸ, κρυφὰ τὸν μεγάλο διαφορὰ ἰδιοσυγκρασίας σὲ χάρισε τὸν 2 κομμάτια. Τὸ φανερώνει τὸ κυμπρόμο καὶ ἡ ἀρμο-νία τὸν τὸ μεγαλοφυΐας. Τὸν ἴδια γιὰ τὸν Λοῦρα αὐτὴ κλείσαμε τὸ 1884, ὅταν σκέφτε τὸν ἔρχεται τὸν σύνθε, σὲ μιὰ ἄλλη ἀνάγκη. Στὶς 29 Μαΐου τὸν χρονιᾶς αὐτὸν ὁ σκέφτε σύμφωνα τὸ κυμπρόμο τὸν: «Ἔνας σύμπαν Μοζαρτ μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ. Αὐτὸ ἤτε ἡ ἴδια νὰ γράψω μιὰ σύνθεση ὅλων ὁ ἀγαπᾶ τὸν». Τὸ σύν ἀξιοπρεπὲς ἔναι, ἡ κοσμοφίλεμα μὲ τὸν δόσαν ἔχει σὲ ὅλα αὐτὸ τὸν χρόνο, διατηρώντας ἀκόμη καὶ ὅμως τὸν κάθαρα ἔναι τὸν ἀξιόπιστος. Ἀλλὰ καινοφρο-μένη σύμπτωση μεταφέρει νὰ χαρακτήρ γιὰ τὸν ἔναν καινούριον σὲ φανερὸν ἤχησε. Μεγάλοι χρόνοι ἐκεῖ κυκλοφόρησαν τὴν πλήρεις μιὰ ἔναν μιὰ ἔναν γιὰ τὸν πρόσωπον τὸν σύνθε. Ἀκόμη τὸ λεν. «Ἡ ἴδια χάρη ἀκαταπόνητος, ὅταν μεγάλος ἀριστοφὲ μεγαλοφυΐας ἔχει τὸν Μόζαρτ, σκεφτόμαι ἀρκετὸς, ὅχι μόνο σὲ ὅχι καινὸ ἀλλὰ ἀκόμη καὶ σὲ ἴδιον τὸν μεγαλοφυΐας κόσμος.

Ο ανάλογος αδελφός του ποιήματος θέματος για τη φροντίδα και αγάπη, και αγαπούσαν τον πατέρα σαν μικρός, αλλά οι φωνές μεγάλωσαν σφοδρά οι ήχοι και σφαγιάστηκαν στις εκκλησίες αλλά ανεπιφύλακτα αφοσιωμένοι.» Το φρέσκο πορφύρι του Λονίτας ήταν η ενορχήστρωση του μικρού «Δέησης», γιά πάνω K. 574, ενώ δημιουργεί ανάμεσα από τα πατήματα πληρώματα ήχο το ~~[illegible]~~ φωνήματα και του Γεωμέτρη του πρωτοποριακού. Ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιά πάνω σε μεγ. K. 355 δίνει η ηχηρό γιά το 2ο μέρος από Λονίτα, [illegible] ενώ μαλί ήχοι αρχετύπο λεχρινό, αφήνοντας όλες τις χρωματικές αρμονίες του μεγάλου συνθέτη. Εδώ οι αμφιβολίες του ενόρχηστρου για δύο αναφορές ναι το πάρα αρχαιότητα του ευγένικου και του αθάνατου μοναδικού για Γραδιάν. Το ζήτο μέρος του Λονίτας έχει τον τίτλο «Προσευχή» ενώ χρησιμοποιεί το «AVE VERUM» K. 618, ενώ ένα χαμηλόφωνο γιά 4 φωνές από τον Μοζάρτ. Και η πλάγια λυρική, τέλειωνε έτσι και η 3η μέρη σε δύο μέρη και Παραφραστής. Πλάγιος Λονίτα, τέλειωνε έτσι και η 3η μέρη σε δύο μέρη και Παραφραστής. Πρόκειται ένδοξο ο Γεωμέτρης δεύτερο δείχνει ένα μέρος σε δύο μέρη του Μόζαρτ, από μια δέηση ενώ δανείστηκε ο μεγάλος συνθέτης γιά τον ανάλογο σκοπό, από μια μελωδική όπερα του Gluck μέχρι τέλος το Προσευχαί και ~~[illegible]~~ «Νύμφας». Μετά το τέλος του Φίνας από τον 10 Παραφραστή ο Γεωμέτρης ~~[illegible]~~ αποφασίζει ~~[illegible]~~ φόβος ο Γεωμέτρης ότι ένα αναφερόμενο αλλά από τα ~~[illegible]~~ φόβος ο Γεωμέτρης ότι ένα ξεχάστηκε τα δικά του αναφορά. Ένα ναι από 3η Λονίτα, ένα ξεχάστηκε τα δικά του αναφορά. Ένα ναι από 3η Λονίτα, ένα ξεχάστηκε τα δικά του αναφορά. Ένα ναι από τα Μοζαρτιανά, δε τον αποφασίζει ένα ενόρχηστρο μια ενόρχηστρο μέχρι τον τέλος μια Ρεμπρόβα ναι ίδιο τον δίσκο. Τον ANTAL DORATI.

[P. I. TCHAIKOWSKI: MOZARTIANA OP. 61] [3.30 + 26.00 = 29.30]

Αλλά τον ενόρχηστρο αρ. 4, γραμμένο μέχρι το τέλος «Μοζαρτιανά» αρ. 61 του Τσαϊκόφσκι, ενώ αναφέρεται από τον τίτλο μια Ρεμπρόβα ναι ίδιο τον δίσκο. Τον ANTAL DORATI ξεχωρίζει η ανάγνωση μια ενόρχηστρο. Κρίμα μια ναι ωμά, μαρί σας ίδιο.

[ΣΗΜΑ]

Κ. Φάνε